

1. Тож і ми, мавши навколо себе велику таку хмару свідків, скиньмо всякий тягар та гріх, що облутує нас, та й біжим з терпеливістю до боротьби, яка перед нами,

2. дивлячись на Ісуса, на Начальника й Виконавця віри, що замість радості, яка була перед Ним, перетерпів хреста, не звертавши уваги на сором, і сів по правиці престолу Божого.

3. Тож подумайте про Того, хто перетерпів такий перекир проти Себе від грішних, щоб ви не знемоглись, і не впали на душах своїх.

4. Ви ще не змагались до крові, борючись проти гріха,

5. і забули нагад, що говорить до вас, як синів: Мій сину, не нехтуй Господньої кари, і не знемагай, коли Він докоряє тобі.

6. Бо Господь, кого любить, того Він карає, і б'є кожного сина, якого приймає!

7. Коли терпите кару, то робить Бог вам, як синам. Хіба є такий син, що батько його не карає?

8. А коли ви без кари, що спільна для всіх, то ви діти з перелюбу, а не сини.

9. А до того, ми мали батьків, що карали наше тіло, і боялися їх, то чи ж не далеко більше повинні коритися ми Отцеві духів, щоб жити?

10. Ті нас за короткого часу карали, як їм до вподоби було, Цей же на користь, щоб ми

стали учасниками Його святости.

11. Усяка кара в теперішній час не здається потіхою, але смутком, та згодом для навчених нею приносить мирний плід праведности!

12. Тому то опущені руки й коліна знеможені випростуйте,

13. і чиніть прості стежки ногам вашим, щоб кульгаве не збочило, але краще виправилось.

14. Пильнуйте про мир зо всіма, і про святість, без якої ніхто не побачить Господа.

15. Дивіться, щоб хто не зостався без Божої благодаті, щоб не виріс який гіркий корінь і не наробив непокою, і щоб багато-хто не опоганились тим.

16. Щоб не був хто блудник чи безбожник, немов той Ісав, що своє перворідство віддав за поживу саму.

17. Бо знаєте ви, що й після, як схотів він успадкувати благословення, відкинутий був, не знайшов бо був можливости до покаяння, хоч його із слізьми шукав.

18. Бо ви не приступили до гори дотикальної та до палючого огню, і до хмари, і до темряви, та до бурі,

19. і до сурмового звуку, і до голосу слів, що його ті, хто чув, просили, щоб більше не мовилось слово до них.

20. Не могли бо вони того витримати, що наказано: Коли й звірина до гори доторкнеться, то буде камінням побита.

21. І таке страшне те видіння було, що Мойсей проказав: Я боюся й тремчу!...

22. Але ви приступили до гори Сіонської, і до міста Бога Живого, до Єрусалиму небесного, і до десятків тисяч Анголів,

23. і до Церкви первороджених, на небі написаних, і до Судді всіх до Бога, і до духів удосконалених праведників,

24. і до Посередника Нового Заповіту до Ісуса, і до покроплення крові, що краще промовляє, як Авелева.

25. Глядіть, не відвертайтеся від того, хто промовляє. Бо як не повтікали вони, що зреклися того, хто звіщав на землі, то тим більше ми, якщо зрікаємося Того, Хто з неба звіщає,

26. що голос Його захитав тоді землю, а тепер обіцяв та каже: Ще раз захитаю не тільки землею, але й небом.

27. А ще раз визначає заміну захитаного, як створеного, щоб zostалися ті, хто непохитний.

28. Отож ми, що приймаємо царство непохитне, нехай маємо благодать, що нею приємно служитимемо Богові з побожністю й зо страхом.

29. Бо наш Бог то палючий огонь!

